

Un retall

Copiem del periòdic nacionalista «Gent d'Ara»:

«Tot el torrisme militant de la ciutat de Granollers, amb el diputat a Corts i l'Ajuntament al davant, se han irritat extraordinàriament i ridicolament perquè el Tinent Coronel del Batalló de Caçadors de Ripoll va tenir la gentilesa de suspendre el concert de la banda per a que podessin tocar-se les sardanes a la plaça del Bestiar.»

Ja estavem convençuts que'ls nacionalistes d'en Riva i Espanya havien cercat i obtingut l'apoi del senyor Tinent Coronel del Batalló de Ripoll per a poder celebrar un dels actes de la festa que, segons «La Veu de Catalunya» i «Gent d'Ara», va acabar amb el cant d'«Els Segadors», però no creïem que la candidesa dels qui fan el periòdic de Don Santiago arribés fins a l'extrem de confessar el que havia d'ésser inconfessable.

I prou!

Mandanga

Els periòdics de Madrid fa dies que venen dient que els ex-ministres senyors Cambó i Ventosa es troven a la capital espanyola, havent plantejat al Govern diferents plets de caràcter electoral.

El fet, que és exacte, a nosaltres no ens causa cap estranyesa, puix sabem perfectament els procediments dels capítols de la Lliga.

Els regionalistes, que quan els convé gallegen aquí a Catalunya de la seva força, de la seva independència i d'estar deslligats de qual sevol mena de caciquisme, acudeixen al Poder central pidolant actes, que sols conserven per la debilitat dels governants.

Els ex-ministres de l'Estat espanyol han visitat a l'actual de Governació i al President del Consell, i volen que no sien nomenats alcaldes de Real ordre en els districtes que acapara la Lliga, ni es desmuntin les organitzacions artificioses que aquella sosté; no obstant, cal que tinguem present aquell nomenament de Manresa, puix aquell cas sembla voler oblidar els lliguers.

El Govern no pot pas cedir als precs de gent tant voluble i acomodaticia. El Govern té l'obligació de lliberar als districtes catalans de l'omnínos caciquisme lleuger, aquest caciquisme que dessorre de totes les lacres pròpies, hi fé les de la inconstància, l'oportunisme i altres mals que han fet que Catalunya es vegi privada del seu desenvolupament natural, al qual hi fe perfecte dret per la seva superioritat, activitat i

prestigi, qualitats reconegudes per propis i estranys.

Tenim el convenciment de que el Govern tractarà a aqueixa gent com se mereix; d'altra manera seria un greu ultratge a Catalunya.

Els conservadors han mantingut sempre amb els regionalistes un maridatge o contuberni asquerós: just és, doncs, que'ls lliberals posin les coses en el lloc pertanyent i s'acabi d'una vegada l'equivoc vergonyós, sostingut fins avui.

Llavors, veurem en tota sa nuesa l'aparatosa organització d'una oligarquia de llauna, paper i cartró.

I s'acabarà tanta mandanga!...

Que ja era hora, vatua nell!

ESTEVE CATALÀ

El tema del dia

UN COMUNICAT

Del senyor Comandant militar de la plaça, hem rebut el comunicat que a continuació inserim:

Sr. Director de EL DEMOCRATA
Granollers

Muy Sr. mio: Acogiéndome a la Ley de imprenta, remito a V. el adjunto comunicado para rectificar algunas inexactitudes contenidas en un artículo de su Periódico del día 4, titulado Un acuerdo importante», por considerarlos atentatorios a la dignidad de mi cargo de Comandante Militar de esta Ciudad.

Le saluda atentamente s. s.

Gonzalo García

Granollers 8 febrero de 1923

Debo rectificar inexactitudes del suelto publicado en el artículo titulado Un acuerdo importante que dice: Que por el Ayuntamiento se costean una estación telefónica en mi domicilio, así como la mitad del alquiler del edificio, pues al expresarlo ambiguamente, parece deducirse ser parte de mi domicilio lo que costea el Ayuntamiento, siendo así que lo sufragado, según consta en los recibos, es lo correspondiente al local que ocupa la Comandancia Militar y el teléfono oficial de la misma, teniendo yo los comprobantes de pagar íntegramente mi domicilio particular y quedando a la decisión del Excmo. Sr. Capitán General de la Región acordar sobre como se ha de pagar el alquiler del citado centro y teléfono; y yo, ni he tenido, ni tengo beneficio ni perjuicio en que sea el Ayuntamiento, el Estado o los fondos del Batallón quien los costee.

GONZALO GARCÍA

NOTETES

Ens consta que la carta que té l'honor d'adreçar-nos el secretari de Montmeló, senyor Martori, encara que molt mal escrita, no és feta seva...

Quan escriu, fa més mala lletra.

I quan predica, també.

El senyor Martori — no Muratori, que consti! — diu que li hem equivocat el nom.

I bé, què hi fá, això? Uua volta, el seu «distingit amic» don Santiago de Riva i Espanya, en un article firmat per ell tot sol, digué que en Puig i Cadafalch es deia Puig i Catafal.

Vol cosa més garrafal!

El senyor Muratori, — aii!, vui dir senyor Martori — en l'esmentada carta que té l'honor d'adreçar-nos diu que els seus amics administren honradament.

Fins a l'Ajuntament de Barcelena, senyor Martori?

I en el Banc de Barcelona també, senyor Martori?

Apa, paverol!...

El senyor Martori, segons la carta a que fem referència, diu que pot-ser aviat disfrutará de la confiança de tot el Vallès.

Tira peixet, quines pretensions! Aquest home vol acaparar-ho tot!

Bé vaja, ja s'accontentará amb un títol que li expendirem nosaltres, en paper groixut de paperina (el pergami va massa car), que dirá:

«Secretario honorario de todos los pueblos del distrito de Granollers, donde los regionalistas administran honradamente los bienes comunales».

I com que no n'hi ha ni un, es quedarà com abans, pobret! amb el de «Secretario de Montmeló».

I gràcies.

El senyor Martori (ojo, caixista!, no equivocar la a per una u) ha anunciat que no parlarà més amb nosaltres.

Quina llàstima!

Tant que hauríem rigut...!

La majoria regionalista de l'Ajuntament de Barcelona, en discutir-se l'acord del Governador sobre l'assumpte dels autòmibus, perdé dues votacions.

Ja comencen a perdre!

Veuran com tot l'armatost lliguer s'en va, com una riuada, aigua avall.

Ja era hora!